

РЕШЕНИЕ

№ 123

гр. Разград, 27.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на двадесет и девети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **КОНСТАНТИН П. КОСЕВ**

при участието на секретаря **РАЛИЦА СТ. ВЪЛЧЕВА**
като разглежда докладваното от **КОНСТАНТИН П. КОСЕВ** Административно наказателно дело № 20223330200789 по описа за 2022 година

Постъпила е жалба от „ИПОКРЕДИТ“ ООД гр.Горна Оряховица срещу Наказателно постановление № В-001110 от 11.11.2022г. на Директора на Регионална дирекция за областите Варна, Добрич, Шумен, Търговище, Разград и Силистра към главна дирекция «Контрол на пазара» при Комисията за защита на потребителите, с което на обжалващото дружество е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв на основание чл.45, ал.1 от Закона за потребителския кредит за нарушение на чл.34, ал.1 от същия закон. В жалбата се сочи, че НП е незаконосъобразно, поради неправилно приложение на материалния закон, твърди се недоказаност на административно нарушение. Моли се НП да бъде изцяло отменено.

В съдебното заседание на РРС повереникът на обжалващото дружество поддържа жалбата.

Ответната страна Директора на Регионална дирекция за областите Варна, Добрич, Шумен, Търговище, Разград и Силистра към главна дирекция «Контрол на пазара» при Комисията за защита на потребителите не се явява, не се явява и представител, като се допозира писмено становище, в което се изразява мнение за неоснователност на жалбата.

За Разградска районна прокуратура не се явява представител.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и след проверка на обжалваното наказателно постановление, констатира следното:

Като подадена в срок от надлежна страна и срещу акт, подлежащ на съдебно обжалване, жалбата е допустима. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

С обжалваното Наказателно постановление № В- 001110 от 11.11.2022г. на на Директора на Регионална дирекция за областите Варна, Добрич, Шумен, Търговище, Разград и Силистра към главна дирекция «Контрол на пазара» при Комисията за защита на потребителите

на обжалващото дружество е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв на основание чл.45, ал.1 от Закона за потребителския кредит за нарушение на чл.34, ал.1 от същия закон. Същото наказателно постановление е издадено на основание Акт за установяване на административно нарушение 2022 № К – 001110 от 07.10.2022г., съставен на обжалващото юридическо лице от старши инспектор при КЗП – РД – Варна в резултат на извършена на 08.09.2022г. проверка в офис, находящ се в гр. Разград, бул. България №16. Същият офис бил стопанисван от обжалващото дружество, като в този обект се извършвала дейност свързана с отпускане на парични заеми под формата на потребителски кредити. По време на проверката обектът работел. Проверката била извършена по повод потребителска жалба, чрез която потребителят изисквал екземпляр от договора си за потребителски кредит и проверка относно начисляване на незаконни лихви по него. В хода на проверката на проверяващите били представени Договор за потребителски кредит № РЗКС450 от 06.04.2022г. и запис на заповед от същата дата за 1135,14 лв. като документите били подписани от потребителя, сезирал проверяващите- А. Х.. Съгласно т. 8, стр. 2 от Стандартен Европейски формуляр за предоставяне на информация за цитирания кредит, същият се обезпечава чрез запис на заповед и поръчителство. В раздел VII, чл. 22, ал. 1 от горесцитирания Договор за потребителски кредит на потребителя, е упоменато, че същият се обезпечава чрез запис на заповед. Прието е, че по този начин „Ипокредит“ ООД е нарушил разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от Закона за потребителски кредит, като е задължил потребителя - г-н Х. да гарантира потребителския кредит чрез издаване на запис на заповед от 06.04.2022г. на стойност 1135,14лв.

Пред РРС като свидетел е разпитана актосъставителката А. Т.. В показанията си тя потвърждава обстоятелствата отразени в акта и НП. На база наличния запис на заповед в документацията /копие на л.57/ и с оглед посоченото в Стандартния Европейски формуляр за предоставяне на информация за цитирания кредит, че същият се обезпечава чрез запис на заповед и поръчителство, проверяващите приели, че потребителят е задължен да обезпечи кредита със запис на заповед. Разпитана е и св. Ш. З, мениджър в „ИПОКРЕДИТ“ ООД, която сочи, че при сключване на договора потребителят сам решил да подпише запис на заповед –никой не го бил задължавал. Разпитан е и самият потребител А. Х., който сочи, след редица уточнения на показанията му, че в крайна сметка не помни дали някой го е карал да подпише изрично запис на заповед, накарали го да подпише договора. Като цяло говори, че бил подлаган на натиск и заплахи във връзка със задълженията си по договора, макар да не помни конкретно за записа на заповед. Представено е копие от Стандартен Европейски формуляр за предоставяне на информация за процесния кредит и съгласно т. 8 същият се обезпечава чрез запис на заповед и поръчителство. Приложено е и копие Договора за потребителски кредит /главницата по кредита е 1000лв/ от 06.04.2022г. и в раздел VII, чл. 22, ал. 1 от същия е упоменато, че същият се обезпечава чрез запис на заповед «по съгласие».

Не се спори, че във връзка с разглеждания потребителски кредит е бил издаден и процесният запис на заповед. Твърди се обаче, че издаването на запис на заповед не е било задължително условие за отпускане на паричния заем, а това е било индивидуално уговорено с потребителя. Действително нарушение на чл. 34, ал. 1 от ЗКП е налице само ако кредиторът поставя като конкретно изискване за сключването на договора издаването на гаранционен запис на заповед от клиента, т.е. задължава го да издаде такъв документ, ако иска да му бъде отпуснат кредит. Събраните доказателства обаче според съда установяват точно това. От една страна такова изискване е предвидено в издадения СЕФ и в Договор за паричен заем. Доколкото в Договора се

говори за „съгласие“, то от този текст не означава, че такава е била и реалната фактическа обстановка в случая. А с оглед ситуацията, то съдът намира, че кредиторът именно фактически е задължил жалбоподателя да представи такова обезпечение. В Стандартния европейски формуляр такова обезпечение е предвидено като условия за сключване на договора, наред с поръчителство, каквото също е предоставено /копие от договор на л.30-32/. Очевидно обезпечение чрез запис на заповед е било изискуемо наред с поръчителството. Тези условия са били представени на потребителя в Стандартния европейски формуляр и той е следвало да ги осигури за да му бъде предоставен кредит. В този смисъл съдът не кредитира очевидно заинтересованите показания на св. Ш. Закирова, твърдяща обратното. Записът на заповед е издаден още в деня на сключването на договора и покрива сумата по договора и лихви и очевидно се е явявал условие за отпускане на кредита. С оглед изложеното съдът намира, че фактическата обстановка по акта и НП се доказва по един несъмнен начин.

При тези фактически обстоятелства съдът направи следните правни изводи: Съдът намира, че актът и НП са издадени съобразно законовите изисквания и не страдат от процесуални пороци. Доводите в жалбата за липса на компетентност на актосъставителя и наказващия орган са неоснователни- тази компетентност е удостоверена и чрез прилагане на копия от съответни оправомощаващи заповеди. Съдът не констатира контролните органи да са нарушили процедурни правила при извършената от тях проверка. Обстоятелството, че потребителят се жалвал по друг въпрос, не дерогира компетентността на контролните органи да проверят всеобхватно процесния договор за потребителски кредит. В НП ясно е очертана приетата фактическа обстановка, посочени са нарушените разпоредби и е приложен относимия санкционен състав. Както се каза по-горе съдът намира, че фактическата обстановка по акта и НП е доказана по несъмнен начин. При това положение съдът приема, че дружеството- жалбоподател действително е допуснало нарушение на задължението си по чл.34, ал.1 от ЗПК, за което законосъобразно е санкционирано на основание чл.45, ал.1 от ЗКП, като наложеното му наказание е в минималния законов размер. В случая не може да се говори за маловажност на случая поради масовостта на тези нарушения, свързани с директен стремеж за заобикаляне на закона. По изложените съображения съдът счита, че наказателното постановление следва да бъде потвърдено, като законосъобразно.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № В-001110 от 11.11.2022г. на Директора на Регионална дирекция за областите Варна, Добрич, Шумен, Търговище, Разград и Силистра към главна дирекция «Контрол на пазара» при Комисията за защита на потребителите, с което на обжалващото дружество „ИПОКРЕДИТ“ ООД гр.Горна Оряховица е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Разград в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Разград: _____